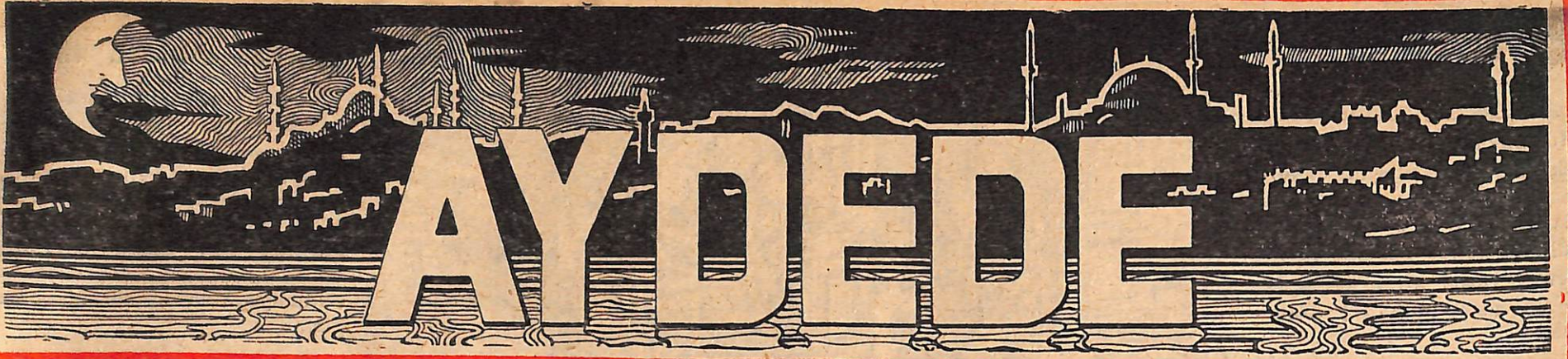

No. 91 — 55
CUMARTESİ 13 Kasım 1948
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar tam mânasile bitaraf siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis tarihi : 1922
Telgraf : Aydede — İstanbul
Telefon - 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKİŞLAR

İktisadî Tehlike Önünde

Biz - C.H.P., D.P., M.P. yahut bağımsız veya ikisi, üçü, dördü ortası, her ne ise bütün partiler ve kanaatler dışında şunu biliyoruz :

Büyük Millet Meclisi bu sene milletin karşısında gerçekten ve en yakın, en şumullü, en derin mânasiyle kendi üstün varlığını göstermek mecburiyetinde bulunuyor. Gözlerimiz onun üzerine dikilmiştir. Onun çalışma, iş görme, iş çıkarma, vatandaş ve memleket menfaatlerini koruma hususundaki gayreti, fedakârlığı, feragati, vatan severliği, diyet ve olgunluğu, hülâsa vazifesini vaziyetin ehemmiyeti nisbetinde kavraması Türkiye'ye yeni bir devir kazandırabilir.

Zira memleket, harici ve dahili çeşitli sebeplerle mustesna bir durumdadır. Harici manzara bir kargaşalık ve istikrarsızlık gösteriyor. Dahilisi ise bir taraftan yeni partiler ve demokrasi tecrübesi, öte yandan tehlike arzeden iktisadî buhran dolayısıyla gayet nazik safhada, âdeta dönüm noktasındadır.

Şef ve tek parti sistemi zayıfladıktan, bu sistem eski otoritesinden fedakârlık ettikten sonra artık her şeyi, iyiliği ve fenalığı esasta biricik kuvvet olan Büyük Millet Meclisinden bekliyoruz.

Hele, behemehal islâhı icabeden iktisadî gidişimizi en doğru yola sokmak o Meclisten beklenen başlıca iştir; bir iş ki her düşünce ve endişenin üstündedir.

Yani muvafık, muhalif, müfrit, mutedil ve bitaraf bütün milletvekilleri mütareke yaparak iktisadî islâhı her türlü temayüller, küçük kinler ve antipatiler dışında elbirliğiyle başarmaya koyulmalıdır.

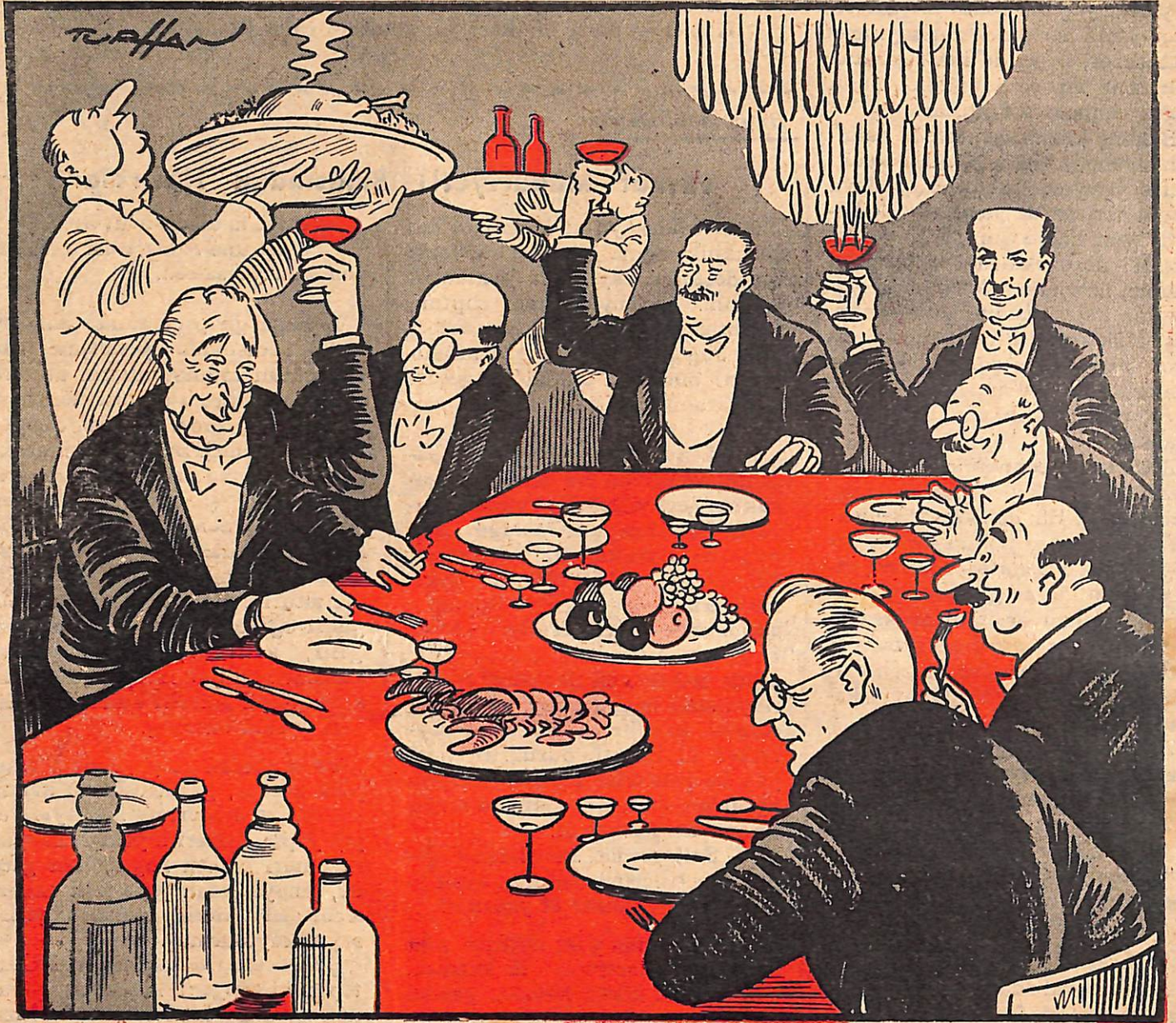
C.H.P. : "Ben bilirim, bu yalnız benim işimdir"; D.P. "Hükümeti ele geçirince ben yapacağım"; M. P. : "İkisi de bir şey beceremez" iddialarını bırakarak yeni vergi kanunları ve iktisadî projeler karşısında - Tehlikeye düşmüş bir gemideki yolcuların dayanışma psikolojisi ile - çalışmaya mecburdurlar. Matbuat da o yolu tutmalı, o yolda gidilmesini teşvik etmelidir.

Ama bunlar olabilir, böyle bir uyuma imkân sahasına konulabilir mi? Tehlike büyüktür; vatanperverlik her mucizeyi yapar. Hele bir deneyelim. Keder edilecek nokta şudur ki böyle bir cereyanı hazırlayacak şahsiyetlerde henüz kıpırdama yok.

Aksine ateşi körükleyenler çok!

AYDEDE

Bunun müfriti de bir, mutedili de...

Saka — Meclis reisliğine gelmen şerefine !

Saracoğlu — Teşekkür ederim. İnşallah Pazartesiye de Başbakanlıkta kalman şerefine içeriz !

Bir Başka Lisan

Tekellüm Etsek...

Altın kaçakçılığı meselesi hakkında Dışişleri Bakan vekilinin izahatından kimse bir şey anlayamadı. Bir evelme gevelme, bir sakız çiğnemedir gitti. Ve böyle konuşulduğu, bir ört bas etmek değilse de yutkunup durduğu için umumî efkâr büsbütün şüpheye düşüp.

— Ya, denildi, bakınız Kuriyelerin çantalarını sefirler mühürlermiş. Acaba 400 Amerikan altını bulunan çantayı da bir sefir mi mühürlemiş?

İşte yarım yamalak, kaçamaklı mübhem cevap verişlerin fenalığı budur. Bakan vekili gayet sarıh konuşmalı, taktir sahibini de memleketi de, kâfi derecede aydınlatmalı idi; yahut:

— Henüz tahkikat bitmedi. İş her noktadan inceleyip resmî bir tebliğ halinde tafsilâtile ap açık tek kirli cihet kalmadan neşredeceğiz.

Demeliydi. Noksan ve tereddütlü cevaplardan gına geldi. Su- al takrirlerinin faydasından ziyade — fikirleri bulandırması bakımından — şimdiye kadar zararını gördük. Bu makamı değiştirip başka lisan tekellüm etsek!

Küçük Çapta Manevralar

Bizde kabinelerin grup veya Meclisin umumî toplantıları sırasında düşebileceğine hâlâ inanlar varsa hayret ! Teamül şudur ki : Kabineler hiç beklenmedik zamanda, âdeta sekte-i kalb ve füceten vefat şeklinde durup dururken düşerler.

Saka kabinesi de elbette bir gün, ortada fol yok, yumurta yok, herşey yolunda gibi giderken cansız yere serilecek. Anladığımıza göre ekseriyeti teşkil eden müfritler, şeker zammı gibi yeni vergi kanunlarının mesuliyetini de onun sırtına yükledikten sonra : "Biz, şahımızı bu kadar severiz!"

diyecekler ve kabineyi gizli kanaldan işgal edecekler. Sonra da bermutad halâşkâr gibi kendileri iktidara gelip işleri düzene sokacaklar !

Aldığımız bu kabil küçük çapta Gazve muharebeleri manevralarına !

Demek Bu da Bir Şey Değilmiŝ ?

Amerikadaki Cumhurreisi ititihabından önce o memleketteki malûm ve meşhur Gallup enstitüsü, yani umumî efkârı Amerikan varî yoklama teŝek kûlû ŝu neticeyi haber vermiŝ: Dewey yüzde 48, Truman yüzde 36 nisbetinde rey kazancak.

Hiç de öyle olmadı.

Demek ki Gallup da bir şey demek degûmiŝ !

Cehennemin Propagandası

Propagandacılıkta milletler arası ŝöhret yapmış olan bir zat ölmüş; yalan her dünde suç sayılmakla beraber, belki de nev'i ŝahsına münhasır bir ceza olarak bunu doğru cennete sokmuşlar.

Bakmış ki herkes, kendi halinden memnun, uslu akıllı, sükûn içinde yaşıyor. Ne probagandaya lüzum var, ne de yalanlara dolanlara! Fena halde canı sıkılmış.. Bu sıkıntı ile uzaklarda dolaşırken gözüne, üzerinde "Cehennem," yazılı bir kapı ilişmiş, söyle aralamış: Mükemmel bir salon, caz çalıyor, çiftler dans ediyor, içki kahvehlerinin biri dolup öbürü boşalıyor, neŝ'e, kahkaha, keyif yerinde...

Koŝa koŝa cennete dönmüş, bir arzuhal yazarak, cehenneme naklini istemiş. Bir daha geri gelmemek ŝartile razı olmuşlar ve bir kapı açmışlar, kendisini içeriye itmişler. Bir de ne görsün? Ateŝler alev alev yanıyor, katran kazanları fıkır fıkır kaynıyor, zebaniler tuttuklarını ellerindeki kızgın kargıllarla yakalayıp yakalayıp kazanlara atıyorlar.

Adamcağız "Aman, diye haykırmış, bir yanlışlık var: benim gördüğüm cehennem bu değıl!" Zebaniler sırtmışlar, demiŝler ki.

"— Senin gördüğün yer, cehennemin propagandası idi..."

Ötekini Yedim !

Yeni Hebrid adasında hristiyanlığa alıştırılmış bir yamyam, misyonere baş vurup beraberce getirdiğı iki karısını kendisine nikâh etmesini ister.

Fakat misyonerin İsâ dininde yalnız bir kadınla evlenilebileceğini söylemesi üzerine çekilip gider.

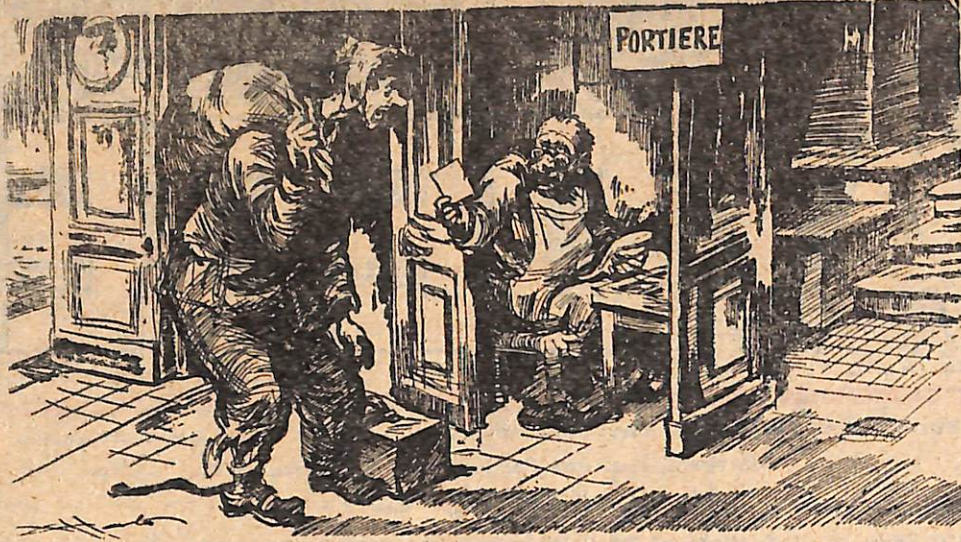
Birkaç ün sonra yanında bir kadınla gelir: "şimdi tek karım var!," der. Misyoner sorar: "Nasıl sizin iki karınız yok muydu?,"

Vahŝi sükûnetle cevap verir: — "Vardı ama ötekini yedim!,"

— "Almak istediğiniz ŝapka değıl, bakiyedir!"

"Enebi karikatürü"

Evine dönen asker — Senelerce harb, esaret, iztirap ve ayakla kilometrelerce yol yürüdükten sonra nihayet eve gelebildim. Ne var, ne yok amca ?

Kapıcı — Sana bir kart var: Askere çağırılıyorsun !

"Marco Aurelio" dan

Bugunden, Dünden

(Evkaf Müdüriyeti) Binasından Hâtıralar

Ailece kırk yıllık ahabap oğlu, çocukluktanberi arkadaşım, aziz bir dostumu bayramda yoklamak istedim. Divanyolundan sıptım, Silâhtar mektebi sokağına ineceğim. Sağda (İstanbul Evkaf Müdüriyeti) binasının önünden geçerken, oranın eski hali hatırıma geldi.

Merkez kumandanı Sadettin paşanın konağıydı. Ne zaman o sokaktan geçsek, bahçesi yüksek duvarlı, katesleri inik konağın harem bölüğünden saz akordları; kâh alafranga, kâh alaturka oyun havalarının meŝkleri duyulur; bazan ince billuri sesler (Nazlı cıvan gel etme sen naz!) (kalbi sevdâ zedeler, ah ile daim inler), (Ayıblama beni dostlar, yare bend oldum), kabilinden kantoları söylerken birdenbire durur: mevsim yaz ve pencerler açıksa, ermeni ağzından çıktığı besbelli ŝu sözler dışarı aksederirdi:

— Salt gerdan kırışlarım, göğüs titretişlerime bakma; ayak atışlarım da dikkat et yavrum!

ŝek ve ŝüphe yok; aktirisi ŝöhret ŝiâr ŝamram'ın tâ kendisi.. Bazan da köçek havası, gemici galosu curcunallı curcunallı devamda, güm güm zıplamalar gırlayken, yine ansızın istop; ortalık tıs. Bu sefer de rum ŝivesile:

— Yok yavas yavas, sabuk sabuk yap bebekamu. Hopla kale!

Bu da rakasei ŝehire küçük Eleni.. Arada bir de tam tertip orkestra alafrangayı tutturur, (Maçık), e, (Tonkinuaz) e, girişirken yine ayak patırdıları ayyuka çıkar; araya yine o billuri sesler karışır:

— C'est la dnase nouvelle...

— C'est une Anna, c'est une Annamite... ve saire...

Konağa girip çıkanlar anlatırlardı. Yedisinden yetmişine kadar bütün İstanbulluların aulinde qestanlı: harem acaresi terutaze birorından auber çerkes cariye-lerle aouiymuş. Bunlardan murek-kep incesaz ve orkestra takımıları, kantocular, ŝantozier, qansozier mevcuttmuş. Sâatın birinde up-ki tiyatrolardaki gibi perdeli kulis-li sanne varmış.

Alaturka sazları, alafranga çalgıları öğretmege en namlı ustalar gelir; kantolar, raksar, ŝan ve qansar için ŝamram, kuçuk Eleni, konkordıya aktristlerinden bilmem kim devam edermiş.

Paŝa, merak bu ya, avuç dolusu para harcar, gelen ustaları aama kollar, vaznelerini layıkıyla yapıp yapmadıklarını yoklar, havyar kesenleri hemen kogar, her gece de, ŝanoya çıkan çeŝit çeŝit dübr-lerin marifetlerini kemal neŝe ile seyre koyulurmuş.

ŝehremini, hıvan paşanın Göztepedeki yepyeni köŝkünde — yanan Erenkoy kız lisesinde — kızına yaptığı harukulâde düğünde bulunan merkez kumandanının çerkes kafilisini gözlerle gören natunlar nâia anıata anıata bitiremezler.

35 mi, 40 mi, peripeyker, köŝkün mermer ahtresine dızılvermiş. Başlarında kırmızılı mavili, kılardan işlemeli kalpaklar; sırtlarında mavi bluz üstüne al atlastan çepkenler; altında yine mavi atlas ŝalvar.

Halden Anlasa İmiş..

Beethoven, henüz yirmi yaşlarında bulunduğı sıralarda general Bonaparte'ın hayranıydı; sanırdı ki, ateŝli genç ihtilâlcı, bütün milletlere hürriyet vermek, busoutun yeni bir dünya kurmak için sâna sarılmış ve Fransız hudutlarını aşarak Almanyaya da sırf bu maksatla girmişti.

Beethoven, "L'Heroique," ismindeki senfonisini, Korsikalı kanımanın unam alarak bestelemiş, ve eserin usüne de kendi eliyle onun adını yazmıştı.

Fakat eser henüz tamamlanmamıştı. Bonaparte birdenbire kendisini İmparator ilan etmiş, bir idealist değıl, kendisinden öncekiler gibi sadece bir cihangir olduğunu açığa vurmuştu.. Beethoven de senfonisinin üstündeki ismi silmiş, yerine "Bir büyük adamın hâtırası,, cümlesini koymuştu.

Daha sonraları Napoleon'a karşı derin bir kin duymıya başlamıştı. Böyle olmakla beraber Korsikalının askeri dehasına kıymet vermekte devam ediyordu; öte yandan kendi dehasına da o derece güvendiğı için söyle diyordu:

"Ne yazık ki, musikiden anladığım kadar harpten anlamıyorum. Anlasaydım ben onu yenerdirdim!,"

(Hamidiye marŝı) ile siftahlı müteakip gelsin opera parçaları, ardından dans havaları; daha ardından danslar, kantolar ve sıkır sıkır oyun...

Rivayete göre, paŝadaki bu gidişatin kûlûkânı mucip olduğı Sultan Hamide çıtlatılınca, Hünkâr cevabı dayamış :

— Etliye sütlüye karışması yok, gözü de tok. Varsın keyfine baksın!

Cevap aykırı değıl. Adamcağız bir çok kapı yoldaŝları gibi mahlûlden çiftlikler, akarlar koparmıyor; ŝeddadî köŝklere, yalılara konmuyor; yalnız biraz ehli zevik işte...

Merhum Mehmet Sadettin paŝa, 1389 daki Nezip cenginde, Osmanlı ordusuna kumanda eden, Mısırlı İbrahim paŝaya mağlup olan Çerkes Hafız Mehmet paşanın oğludur. İzmitte redif livası iken Hassa birinci fırkasına ve İstanbul kumandanlığına getirilmiş, müŝir ve yaveri ekrem payelerine de erdirilmişti

Sermed Muhtar ALUS

Başı Boŝ. Gezen Kanlı Katil Deliler

Geçenlerde İzmirde hırsızlık maksadiyle bir eve giren iki serse-riden biri ev sahibi hanımla baş yaşındaki torununu boğup öldürmüş, nihayet üçüncü bir sabıkabın ihbarı neticesinde yakalanmış.

şimdi anlaşılmış ki katil vaktiyle de anasını da boğup öldürmüş, fakat akıl muvazenesi bozuk, diye kurtulmuş bir herimmiş.

Nasıl oluyor da öyle mel'un bir katil ve anasını boğmak derecesinde azılı bir deli meydanda serbest gezebiliyor ?

Bu defa da hapishanede delilik alâmetleri göstermeğe başlamış. Tabii, raporlu delilerden olduğı için yine cezai mesuliyeti bulunmadığından kurtulacak. Bir müddet umarhanede kaldıktan sonra yeni bir, bir kaç, bir çok cinayet işlemek üzere kendisine kurbanlar arayacak?

Siyasî işlerde bir defa mimlenmiş olanın peşini bir daha bıramkıyan emniyet idaresi âdî cürüm işleyenler, bilhassa böyle katil deliler hakkında da aynı dikkati gösterse ne iyi eder !

— Ab! Üçüncü enayi geldi!

"Yunan karikatürü"

İşte azizim, vefalı dostun, uzun süren seyahatinden döndü ve yine sana yazmaya başladı. Bu arada her halde havadisiz kalmamışsındır. Piyasadaki taklitlerim cesur ve atak yazılarında ve esprilerinde birbirleriyle yarışmasına sana yokluğumu hissettirmemişlerdir. Onların cesaretleri gençliklerinden geliyor. İnsan yaşlandıkça okuyucularını üzmeğe ve sinirlendirmeye gönlü razı olmuyor.

Geldiğimin ertesi günü bizim sanat dostları cemiyetinin resmi küşadı yapıldı. Lokal pek şirin ve hakikaten zevkle döşenmiş. Bu işte herkesin biraz himmeti var ama arslan payı muhakkak ki Fikret Adilin.

Lokalin açıldığı Fikret Adil tarafından müjdelendikten sonra, söz alan Vedat Nedim, kutudan fırlayan yaylı bebek gibi sandalyenin üzerine sıçradı. Bizleri Cemiyete kayıt olma ve teberrua davet etti. Teberrua, san'at dostu olduğunu akşam öğrendiğim — ki bu benim için cidden bir sürprizdi — Halil Lütfiden başlamak istendi.

Hazurun, hovardalıkta eşsiz davetliden beş yüz liralık bir teberrua istiyordu. Üstad yerinde bir cömertlikle Cemiyete beş yüz lira değerinde bir hikâye hediye etti.

Bak kimler vardı, anlatayım: Asaf Halet Çelebi, Nigâri Çinle gelmişti. Çin güzelinin dudaklarında bir şarkı var: "Zut aux yeux du monde,,"

Şehir tiyatrosunu gençlik temsil etmişlerdi. Nevin Akkaya yola serilen kalpleri çiğneyip geçmekde musir, masa masa dolaşıp azâ kaydetti.

Kleopatranın sahnede ölüp lokalde dirilmesiyle balkonda biri sarışın diğeri esmer iki delikanlı galiba hava almak ihtiyacını hissettiler.

Film Yıldızı Kibar Efe, müstak bir şairle beraberdi. Ressam Nurullah Berkin masasında güzel karısı, bir genç nişanlı çift, enteresan bir kayın valide, mahzun görünen bir civciv, egzotik bir güzelliğe sahip romancı bir bayan, ebedi genç ve sarışın bir teyze, san'atkar iktat hesap işlerine akli ermeyen bir terzi bayan.

Klüp resii Tahsin Öz'ün masasındaki erkeklerin ekserisi kır saçlı, fakat genç kalbli. Fakat bu masada klübün siyanet Meleği, yeşil renkli şapkası ve harikûlade güzel bijuları ile hemen göze çarpıyordu.

Orhan Ezine İstanbulun en cici kızı, yani karısı ile gelmişti. Gece-nin serince bir genci mikrofondaki sesine hayran bir şiir okudu. Fakat sesine o kadar hayranki, susturabilene aşk olsun. Ah Said Faik! bu mutlaka senin işin, Karakurd'un yaptığı parazitler yetmiyormuş gibi bir de Ankara parazitini sararsın başımıza.

Daha bir çok enteresan tipler vardı amma, kâğıdım bitti canım. Enteresan bir şeyler olursa sana yine yazarım. Fitne Fücür

Bulgar mebuslar meclisindeki tek muhalif mebus da nihayet tevkif edildi ve evvelce hapishaneye tıkılan 8 muhalif mebusun da beklenildiği gibi idamına hükümlü oldu.

Yarabbi! bu ne hal, ne gidiş, ne faciadır!

Şu dünyaya bakınız: Fransada komünist kuvvetleri müsellâh hükümet kuvvetlerine karşı koyarak harb etmek cesaretini gösteriyor da — Birakınız komünist mebuslara ilişmek — bir amele başıya bile el uzatmak kimsenin hatırdan geçmiyor; örfi idare bile kurulmuyor. Amerikalı Wallace'in yüzünde sadece bir kaç çürük yumurta parçalanıyor..

Ah, demokrasi, sen ne büyük nimetsin!

Bir de Bulgaristanda tevkif edilen nazar boncuğu kabilinden tek muhalif mebusla idamına karar verilen 8 arkadaşını düşününüz. Halk hükümeti imiş o! Neuzübillah!

Kaz, Hindi Olabilir mi?

Bayan hizmetçisini her zamanki tavukçusuna hindi almayla gönderir. Gelen hindi, zayıf, sıska bir şey.

Bayan öfkelenir:

— Bir daha senin gibi kazı hindi almaya gönderirsem iki olsun!

Bir Fransız Fantezisi

EV KADINI

Bazı ev kadınları vardır ki evleri derli toplu ve tertemiz kalsın diye kocalarının metresleri evinde bulunmasını tercih ederler.

Bir ev kadını ancak başkasının evinde olduğu zaman nazik ve sevimlidir.

Bir ev kadının kocası işinden yorgun argın dönünce ayakta kalmasını kapıda çıkarmaya, parkeyi kirletmemek için hesaplı yürüyerek doğru mutfağa girmeye ve orada yemeğini yemeğe mecburdur. Asıl yemek odasının yüzünü ancak misafir çağrıldığı gün görür. Böyle bir kadının kocası kendisini hiçbir zaman kendi evinde hissetmez.

Bir ev kadını, muvaffak olmuş bir iş kadını, bir hizmetçidir.

Çirkin kadınlar evlerini güzel göstermeye çalışırlar.

Bir ev kadını ile evli olmak fena değildir. Koca yalnızca sokağa çıkmak fırsatını bulur.

Kadın evden çıkmak istemedikçe erkek de eve girmek istemez.

Ev kadınının aşta talii yoktur. Onu sevebilecek bir adam bulursa da sonradan yan çizer. Zira kendi karısını aldatıyorum hissini duymaz.

Tam bir ev kadını evini o kadar sever ki kocasına evini sevmek imkânını vermez.

Ev kadınının ne teklif etseniz, dil pelesengi şudur:

— Biraz durun, işimi bitiremedim!

Ev kadını, evini kocasına tercih eden bir kadındır.

Ev kadını dul kalınca öbür kadınlardan daha az keder duyar.

Öyleleri vardır ki evlenmeyi daha ziyade bir süpürgeye sahip olmak için isterler; koca sahibi olmak ikinci derecede kalır.

Ev kadını, her şeyden ve zevkten önce yatak çarşafının kirlenmesi ihtimalini düşünen, akli buna takılan kadındır.

— Aman ne güzel tesadüf! Beni hatırladınız mı? Sizinle çıplaklar kolonisinde tanışmıştık..

— Evet.. Fakat bilerseniz böyle elbiseyle bulunmaktan ne kadar sıkılıyorum!

Bir Dil Kavgası

İki memur büroda kavgaya ediyorlar:

— Sen dünyada tanıdığım insanların en aptalısın.

O sırada müdür sessizce içeri girer.

— Sen de gördüklerimin en kafasızısın.

Müdür:

— Baylar, benim burada olduğumu unutuyorsunuz.

Devenin Aksı

Çocuk mektepten gelir:

— Anne, anne biliyor musun, deve sekiz gün hiç su içmeden çalışabilmiş.

Anne içini çeker:

— Babanın tamamen aksı, bir gün çalışırsa sekiz gün içer!

SİYASİ SÖZLER

1 — Tacı toprak üstünde buldum ve kaldırdım.

İmparator Napoleon I. (1769 - 1811)

2 — İhtilaller asla geriye doğru gitmez.

3 — İhtilallerin en fenası bir tâmir ve ıslâh şeklinde olanıdır.

Charles James Fox (1749 - 1806)

4 — Kural hüküm sürer, fakat idare etmez.

Jan Zomoiski (1541 - 1605)

5 — Devamlı bir millî karakter yoktur, şartlara göre değişir. Büyük İskender Hindistanı süpürdü, şimdi de Türkler Yunanistanı süpürüyor.

Dr. Johnson (1709 - 84)

6 — Mesut adam odur ki, memleketi tarafından kendisine iki defa teşekkür edilmiştir.

B. Disraeli (1804 - 81)

7 — Bütün bir millete karşı bir ithamname kaleme alma usulünü bilmiyorum.

E. Burke (1729 - 97)

8 — Nasihat vermesini sevmem, çünkü, o herhangi bir şart altında lüzumsuz bir mesuliyettir.

B. Disraeli (1804 - 81)

on.. Kelimesi...

bir şey de şudur : Küçülen yemeklerin azlığı. Niş bir imparatorluk hududu için ne varsa, kap kaçak, hepsi iri aduha şeylerdi. Meselâ iki kişinin aşure kazanları, kazan yavrusu mananın değme apartman odasına osileri, iki kişilik karyola genişliği tahtaları, bir vapur işleteceğini akı, altı gözlü, ayrıca fırını ve

arın ağırlığı? Ya sofraya konan sapsız kitapsız doldurulmuş hali? k hakkı, hürriyeti!

ardı. nda da porsiyonlar hemen hemen lip belediyeenin, yenilecek lokanta akla gelir miydi? "Bereketi için verirdi.

şudur : Son günlerde işlerim dok oluyor. Hem de merak ve biraz ntada...

ne olmuş öyle? Ne olacak birkaç

konan tabaktaki et, sebze, pilâv, rsiyon; yani bir adamın yiyeceği anacak şeydir. Zira midemize kâizü aç bırakmaktadır, gözümüzü

antada hem manzarası, hem de koydular önüme... Bakakaldım. e aynı hasıslıkla âdeta tadımlıktı. neğe ancak sürtünecek kadar he-

pir-ü-pâk oluverdi. Zaten porsicacat edilmiş. Bildiğimiz ve eskilikla küçültülmüşü... Yani büyük

minimi boşluğun ofluktan ibaret... şkil etmiyor. Beyoğlunun bi-

lokantasında yadostum İbrahim ömürdü! Pane tibariyle el aya-büyüktü; garnirice konmuştu.

istediğim "muhani ordövr tabagibi bir dil, zarmbon, kedi artığı tası ve - saydık - h zeytin vardı.

onları da her sipirinç tane ile z Çinden kaçak imişcesine - git-or; Kubbe iken

r por-âv se-n vak-nlıktı. ki por-ağında desine indirdik-

nefis olmuş! k ciddi mânada ak âdetti.

n aç çıkıyoruz, aç, yarı tok bi-allebici porsiyon-siz bizim boyda, insanlara mahulmuyor. Galiba kadar küçük bir düşünülerek öl-iyon" kelimesini bet bereket kal-

ç bir lokantadan ok gözle karnını aaktan gelen bir çıkan adama

kapisından çı-ni öbür lokanta-kiyorlar.

iler, hav!

K İ R P İ

Bir dokun

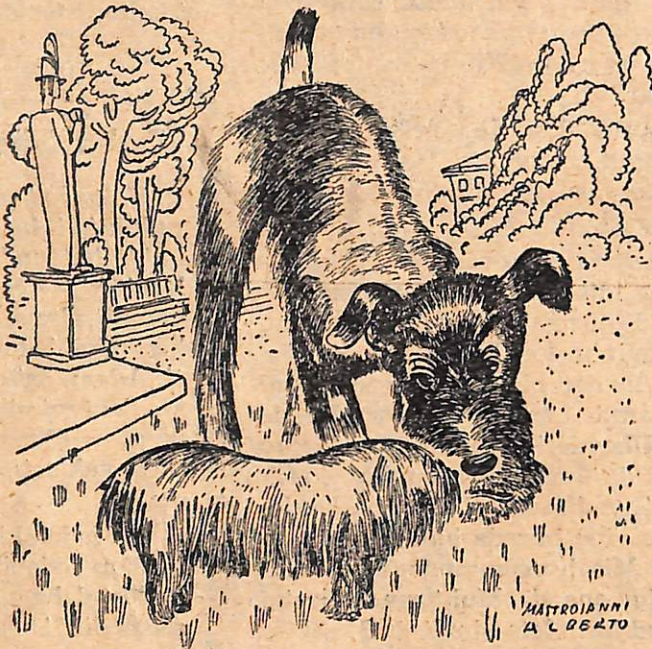
Şeker Mes'uliyeti

Büyük Millet Meclisinin C.H.P. grubu toplantıları hararetli tartışmalarla açıldı. İlk günü partili milletvekilleri şekerden, basmadan, otomobilden bahsederek hükûmete hücumlarda bulundular.

Gazetelerde okuduğumuza göre, şeker zammı hakkındaki sual takrirlerine cevap veren Ekonomi Bakanı, bu zammın mesuliyetini şahsen kendisi taşımadığını, bu mesuliyetin kabineye raci olduğunu, bilhassa kendisinin bir Bakan olarak kabinenin mesuliyetine iştirak ettiğini söylemiş.

Doğrusu, bundan daha mükemmel, bundan daha iknakâr bir cevap tasavvur olunamaz! Öyle ya, bir tek Bakanın omuzlarına yüklenirse şeker zammının mesuliyeti elbette ağır olur. Fakat bu mesuliyet, Başbakan ve yardımcısı da dahil olmak üzere kabinenin on altı azası arasında taksim edilince minimini zerrecikler halinde parçalanıp dağılır, kayboluverir. Mesuliyet bu suretle ortadan kalkınca bu mevzu üzerinde kimse-n söz söylemeğe de hakkı kalmaz tabii!

Politika konuşması büyük bir marifettir, her kula nasip olmaz; fakat bir de nasibini buldu mu, karşısında ağızlar lapanır, boynlar eğilir. İşte, görüyorsunuz ya, sayın Ekonomi Bakanımızın pişkin bir politikacı ağzı ile söylediği vecize halindeki sözler karşısında

— Affedersin, kuyruğunu bu tarafta zannettim!
"İtalyan karikatürü"

(ESKİ NEVALAR) dan:

NE OLDU ?

Schbette safa kalmadı, yarana ne oldu?
Cem bezmi melâmetzede, rindana ne oldu?
Dilberleri teşhis edemez oldu gönüller,
Can almada, can vermede canâna ne oldu?
Fırlatmada daim garaz-u kin-ü sefalet,
Sarhoş mu, delirmiş mi, ne? Devrana ne oldu?
Baştan başa dünya tutuşup külhane döndü,
Bir katrası yok... Rahmet-i Rahmana ne oldu?

İLOĞLU

Ş A R K I :

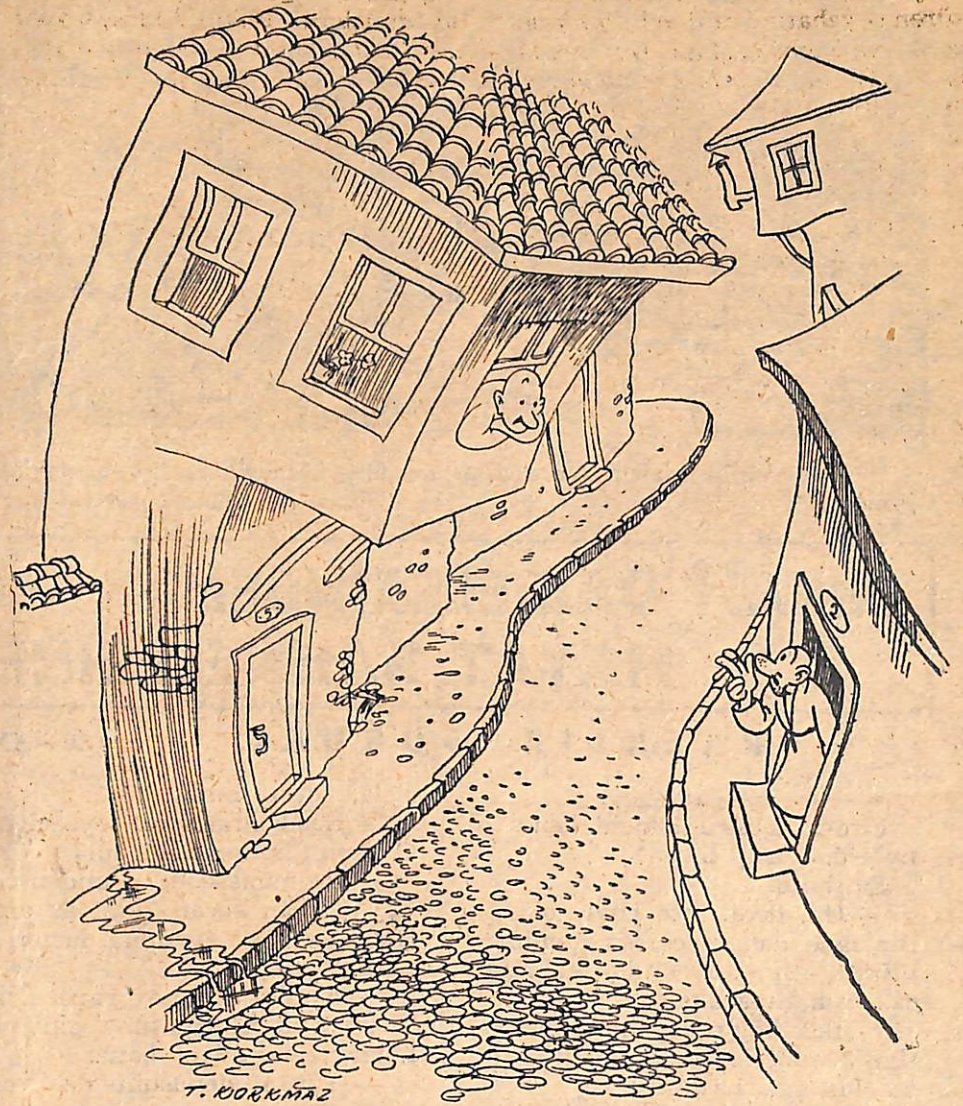
A R Z U

— Ertuğrul Şevket'e —

Deli gönlün deli arzusu budur; arzu bu ya;
Gece tenhada o ahuyu düşürmek pusuya!
Kamerin sarhoş olup düştüğü bir anda suya,
Gece tenhada o ahuyu düşürmek pusuya!

Necdet ATILGAN

Çocuk Esirgeme Kurumu Başkanı radyoda hükûmeti tenkit etti :

— Hu, komşu! Senede bakımsızlıktan 400 bin çocuk ölüyormuş, bizde Çocuk Esirgeme Kurumu yok mu?

— Var ama, onu esirgeyecek hükûmet yok!

hepimiz nasıl susuverdik!

Şimdi burada bir sual hatıra gelebilir. Meselâ: "Ekonomi Bakanı şeker zammından bir mesuliyet doğacağını biliyormuş da ne diye kabinede bu mesuliyete kendisi de iştirak etmiş?" diyeceklerle, Bay Bakan namına biz cevap verelim: Bu bir hatır, gönül meselesidir. Ekonomi Bakanımız, şeker zammı gibi basit, alelâde bir şey için kabinedeki arkadaşlarının gönlünü kıramazdı ya, a efendim! Mesuliyeti elbirliğiyle parçalayıp yok ettiler işte!

OTOMOBİL MESELESİ

Yine bu grup toplantısında bir milletvekili şeker zammına ve köylülere dağıtılan yarımşar metre basmaya temas ederek bu kadarlık basma ile bir entari bile yapılamıyacağını söyledikten sonra Ekonomi Bakanının yeni otomobilini dile dolamış, herkesten evvel

ekonomi yapması lâzımgelen bir Bakanın 20 bin liraya lüks bir makam otomobili almasını tenkit etmiş.

Bize kalırsa bu tenkit hiç de yerinde değil. Ekonomi Bakanımız kendine düşen vazifeyi fazlasıyla yaptı. İşte, fiata zam yapmak suretiyle şeker sarfiyatını azalttı, bütün halkı şeker tasarrufuna alıştırdı. Köy halkının basma istihkakını yarım metreye indirdi, bu sayede köylülerimizi giyim kuşam israfından kurtardı. Bundan daha mükemmel ekonomi olur mu?

Eh, şimdi elinizi vicdanınıza koyunuz da söyleyiniz baklım; bu kadar muazzam ekonomik işler başaran bir Bakana yirmi bin liralık otomobil çok görülür mü, a dostlar?

Cemal Refik

Ne Oldu, Bize ? Dinamit ve Tahrip Bombalarına Başladık !

Gazetelerin aynı günkü nüshasında iki korkunç haber: Ermenekte bir evi intikam maksadiyle ve tahrip bombasıyla uçurmuşlar; bir adam, karısı ve gelini ölmüş. Adanada da yine intikam almak için bir evi dinamitle parçalamışlar. Bereket, mucize kabilinden insanca zayıat olmamış.

Tabanca, tüfenk, kama derken işi azıta azıta dinamite ve tahrip bombasına kadar götürmeğe başladık. Ne oldu bize? Baba, kızını vermedi diye bir eve dinamit koymak, bütün aileyi - sevgili de dahil - havaya uçurmak nasıl, nereden akla gelir, vicdana sığar?

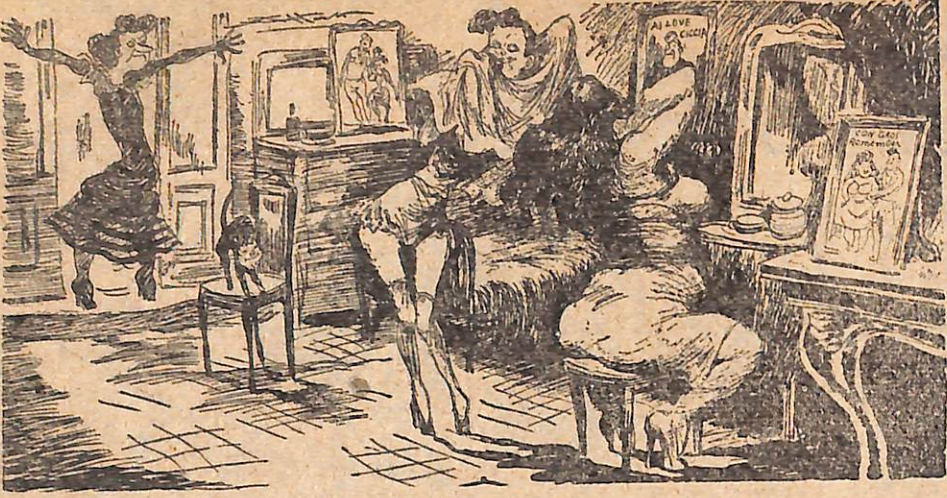
Adi suçlar hakkında af kanunu teklif edenler işi bir de bu noktadan düşünsünler.

Havale Ödeyemiyen Merkez Postanesi

İstanbul merkez postanesi de Belediye su işleri müdürlüğüne dönmüş. Zaman zaman onun musluklarından nasıl su akıyorsa, merkez postanesi de telgraf ve posta havalelerini ödeyecek para bulamıyor, alacaklıları iki gündür geri çeviriyormuş.

İleri bir çok sebepler sürülüyor, amma, hiçbirini tatminkâr değil, ve zaten olamaz da... Mesele mekanizmanın aksamaya başladığını bu idarenin de bozulmağa yüz tuttuğunu — Maalesef — göstermektedir.

Koca bir merkez postanesi ve ödenmiyen havaleler.. Yarabbi ne oldu bize? Öyle bir tavuğa döndük ki, hangi yumurtanın üzerine otursak cılk çıkıyor!

— Sevinin kızlar, Avrupaya on bin Amerikalı tayyareci geliyormuş!
— "Marco Aurelio" dan

NIKÂH DAİRELERİNDEN HAYAT SAHNELERİNE

ERKEKLİK GURURU

30—XXV

— 19 —

Firdes üçüncü kadehi kendi eliyle doldurup içti.

Ev sahibi :

— Oh, dedi. İşte böyle olmalı. Bir tane daha içersen gönlünde üzüntü namiyle birşey kalmıyacak, rahatlıyacaksın.

— Ben böyle şey hiç içmemiştim. Sinirlerim biraz rahatlar gibi oldu ama başımda bir ağırlık var. Uykum geliyor.

— Merak etme, ilk defa öyle olur, fakat biraz sonra açılırsın. Dur, şimdi ben senin uykunu dağıtıyorum.

Bir şişe de bira getirdi, Firdes'in ağız açmasına vakit bırakmadan bardakları doldurdu :

— Haydi bakalım soğuk soğuk iç şunu.

— Affedersiniz, onu içemiyeceğim, teyzeciğim.

— Bunda ne var ki a yavrum? Likör hararet verdiği için uyku bastı. Üzerine soğuk birayı içince hiç bir şeyin kalmaz.

— Gözlerim de kararır gibi oluyor. Sarhoşluk dedikleri şey bu mu yoksa?

— Ne münasebet, yavrucuğum? Sarhoş edecek şeyleri içir miyim ben sana? Haydi bakalım, biranın köpüğü kesilmeden içiver.

Firdes birayı içerken ev sahibi radyoyu açtı. Alafiranga bir parça çalınmıyordu. Teyze hanım bira bardağını yarılalıktan sonra koltuğa gömüldü, bacak bacak üstüne attı :

— Hayat budur işte, hanım kızım. Senin taline güzel bir müzik parçası da rastladı.

— Ben alafirangadan hiç anlamam, teyzeciğim.

— Merak etme, ona da alıacaksın. Bir defa kulakların alışınca pek hoşuna gider. Senin gibi genç, güzel kadınlar modern hayata yakışırlar. Dans biliyor musun?

Firdes cevap vermedi. Hanım teyze gülümsüyerek :

— Onu da öğrenirsin yavrucuğum. Asrî hayatta her şeyi bilmek lazım.

— Asrî hayatla benim ne alakam var? Bunun için çok para lazım. Simdi Sabri de hapishanede kimdir ne kadar ceza giyecek? O hapishaneden çıkıncaya kadar

ri lâkırdısını bırak.

— Nasıl bırakayım teyzeciğim? O benim kocam değil mi?

— Ne münasebet? Bundan sonra o senin kocan olamaz artık. Hırsız heriften ayrılman lazım, diyorum ya.

— Ayrılıp da ne yapacağım? Tekrar bütün deposuna gidip çalışmak ağır geliyor bana.

— Tütün deposunu da nereden çıkardın, a kızım? Sen öyle yerlerde çalışacak kadın mısın? Bunları aklından çıkar. Ben seni saadete kavuşturacağım.

Haydi bakalım, biranın arasında bir likör daha içiver.

Firdes itiraz etmiyor, içki hoşuna gidiyordu. Dördüncü likör kadehini de bir yudumda içti. Ev sahibi kendi eliyle bir fundan daha ikram etti :

— Afiyet olsun hanım kızım. Sen tam bir salon hanımı olacaksın. Pek de istidadın var. Bizim zengin ahpaplar arasında bekârlar da var. İnşallah onlardan biri ile evlenirsin, lüks bir apartman, şık bir otomobilin olur. İstedğin gibi giyinip kuşanırsın, gezip tozarsın.

Kadının sözleri Firdese ninni gibi geliyor, kapakları ağırlaşan göz bebekleri puslanıyor, ince bir tül perdenin ardında silik gölgeler görür gibi oluyor. Apartman, otomobil, radyolu, danslı salonlar...

Ce. Re.

(Devamı var)

— Ne duruyorsun garson? Paranın üstünü ver-

Tarihî fıkralar :

EN FASİH YAZI

Uç lord, içlerinden hangisinin İngilizceyi daha fasih surette yazacağı iddiasına girerler ve mecliste hazır bulunan Dryden adındaki maruf zatı hakem olarak seçerler.

Lordlar ayrı ayrı masaların başına geçip birbirlerine göstermeden yazdıkları yazıyı hakeme verirler. Dryden üçünü de dikkatle okur, Lordlardan birine der ki :

— Sizininki pek güzel... Arkadaşlarınızın ki de ondan aşağı değil. Lâkin bana göre en fasih ve tesirlisi Lord Dorset tarafından yazılmıştır. Okuyayım, siz de görürsünüz.

Ve şu cümleleri okur :

“İmza tarihinden bir ay hitamında Dryden'e veya emir ve havalisine 500 İngiliz lirası tediyesini kabul ederim. İmza : Lord Dorset”

Obür iki Lord Dryden'e hak verirler.

İnanılmıyacak Garip Şeyler

Hayat böyledir :

Bir dakikada 68 kişi ölüyor.

Günde 97.920 kişi ölüyor. Ve bir senede ölüm adedi şudur. 35.740.800

İngiltere kralı ve İngilizce :

İngiltere kralı 1. ci George bir kelime İngilizce konuşmamıştır.

Namlu ve kurşun :

Hindistanın Chaetodon isimli gavalı balığı uzun ağızını, haseratı ve böcekleri vurmakta, bir tüfek gibi kullanılmaktadır. Bu tüfeğin attığı kurşunlar ise su damlalarıdır.

Takdim Edilen Kafalar

Halife Mervan oğlu Abdülmelik, (Kûfe) şehrindeki sarayında divan kurup otururken önüne Zübeyr oğlu Misab'ın kafasını getiriyorlar.

Meclistekilerden biri mânalı manalı gülümsüyor ve Halife bu yersiz tebessümün sebebini sorunca diyor ki :

“Ben yine bu sarayda ve bu salonda idim; sizin makamınızda da Yezid oturmaktaydı; önüne İmam Hüseyin'in kesilmiş başını koydular. Aradan bir müddet geçti; aynı makamda oturan bu sefer Muhtar İbn Ubeyde idi ve karşısına konan kafa da İmam Hüseyin'in katili İbn Ziyad'ın ki idi. Bir başka defa da yine burada bulunduğum sırada Misab makamınızı işgal ediyordu; ona da Muhtarın kellesini getirdiler. İşte şimdi de Misab'ın kafasını size takdim ettiler!..

Zehirli İğneler

İstila altındaki Fransızlar oradaki yerli idareye karşı hoşnutsuzluklarını göstermek için — Fransız halkının ince zekâsını belirten — kacamaklı, fakat ustalıkla yollar bulmuşlardı. Meselâ mağaza virinlerine iş başında bulunanların fotoğraflarını koymak emir icabı imiş; bir dükkân Amiral Darlan'ın resmi altına “satılmış”, etiketini ilistirmiş; sonra, yaşlı mareşal Petain'in fotoğrafında şu yazı varmış: “tükenmiştir!..

Bir gazete ise âdet etmiş. Laval'ın resmini daima birinci sayfanın beşinci sütunu başına koymuş. Fransızcada “sütun” kelimesinin bizdeki “kol”, yerine kullanıldığını bilenler bu suretle o adamın beşinci kolun başında bulunduğu işaret edildiğini anlarlar.

Daha Güzeli Dururken

Voltaire'in çok yakından tanıdığı icli dışlı bir dostu, — her halde hatırandan çıkamamış olacak ki — çok çirkin bir kıızı yanına almış. meshurların bulunduğu bir toplantıya getirmişti. Adam, önüne gelene genç kıızı: “yeğenim!” diye tavsiye ediyordu. Bir anlık Volter dostuna yaklaştı, kulağına fısıldadı :

— Mademki yeğenini kendin intihap edebiliyorsun, öyleyse neden daha güzel bir yeğen seçmedin?!

Az Gittin, Uz Gittin...

Bileti, ana rahmine
Düşünce verecekler;
Hayata gözlerini açtığım gün

Başlayacak yolculuk...
Böylece gideceksin
Bilmediğin yollara.

Bu yollar sarp, bu yollar düz.
Ve çalışacaksın gece gündüz
Yaşamak için...

Seveceksin bir kadını
Sadakatından emin olmadan,

Allkışlayacaksın insanları,
Senden kuvvetli oldukları zaman...

Sonra bir ses duyacaksın:
“— Son istasyon!..

Ve.... toplayacaklar biletleri..

RECEP BİLGİNER

BİR PERDELİK PİYES

KAVGAYA HAZIRLIK

Tek şahıs : Nermin

Küçük, zarif, sevimli bir salon, eşyalar yepyeni, duvarda büyük bir saat. Sahnenin sonunda sağda kapı. Herşey yerli yerinde ve zevkle döşenmiş.

Perde açılınca, Nermin gayet güzel giyinmiş, ikide bir saate bakarak sinirli sinirli enine boyuna dolaşıyor.

Kendi kendine

Saat beşi on geçiyor! (Tane tane söyler.) Beşi on!! Yok canım, beşi dokuz! Sadece beşi dokuz! (oturur.) Bekliyelim! (Birdenbire kalkar.) İşte geldi! (kapıya doğru kulak kabartır.) Hayır! o değil!

Rüzgâr. (Saate bakar.) Bu sefer tam beşi on.. Hattâ beşi onbir. (içini çeker.) Nasıl da vakit geçiyor! (Tekrar dinler, üzün-tülü.) Yine rüzgâr! Aman bu rüzgâr da. (Bir dakika durur.) Beşi on üç! On üç dakika, gecikti... On üç! Bekleyince ne kadar da uzun geliyor!

Yalvaran bir sesle, kapıya doğru

Gelsene! Şefikciğim artık gelse-ne! (Seyircilere döner.) İsmi Şefik. (Biraz durur.) Kimin mi? Tabii kocamın, kocacığımın. Bu saatte ondan başka kimi bekleyebilirim ki? (Saate bakar.) Beşi on yedi! (Seyircilere.) Siz onu tanı-mıyorsunuz, değil mi? (Canlı canlı.) Tarif edeyim... Uzun boylu, geniş omuzlu, meselâ Errol Flayn-ne benzer, biraz da Tyrone Po-ver'e, daha doğrusu ikisine de hattâ, daha mânalı daha da hoş...

Gözünüzün önüne geldi mi? (Saate bakar) Beşi yirmi iki geçiyor.

Bir yaz ona plâjda rast-geldim... Saatim ye-re kumların arasına düşmüştü, a-rarken birdenbire parmağımı bir şeyin sıkıştığını hissettim; yengeç sanarak, hafifce haykırıp birden ayağa kalktım, karşımda bir genç duruyordu...

Demin tarif ettiğim gibi, atlet vücudu güneşten yanmış, tunc-laşmış, etraf da oldukça tenhay-dı. Ben biraz kızardım. (Heye-canlanarak.) Hayatta bazan ne tat-

(Rodin) in meşhur heykeli önünde

— Neden böyle çıplak ve düşünceli ?
— Hükûmete vergilerini ödemiş olacak !

"Ecnebi karikatürü"

lı dakikalar oluyor! (Sesini de-ğiştirerek.)

— Affedersiniz, güneş gözlüğü-mü ararken yanlışlıkla elinizi tu-tup sıkışım.

Ben biraz daha kızardım, ama inanmadım.

— Ben de elimi sıkıyım yengeç zan-nettimdi, ismim Nermindir. Orada ismimi söylemenin mânasızlığını anlıyarak gülmekten başka çare bulamadım.

O da güldü.

— Benimki de Şefik.

Birbirimizden istemiyerek ay-rıldık. Tabii sonunu tahmin et-mişsinizdir.

Geçen ay gazino-da düğünümüz ol-du. Ben salona girince bütün dâ-vetlilerin beğene-rek baktığını gördüm. Elbisem pek güzeldi, bana da çok yakışmıştı. Şefik hesabına sevindim... Şefik'in ayakkapları biraz sıkıyordu. Tek-rar ediyorum hayatta bazı çok tat-dakikalar oluyor.. (Saate bakar.) Beşi otuz üç. (Düşünceli.) Tam bir ay oldu! Birbirimizi hâlâ seviyoruz, istediklerimi daima yapıyor. Yal-nızken bana "Neri" der; ben de ona "Şefiko" Böylesi daha hoş olu-

yor, daha (Heyecanlı.) Hâlâ gel-memesi acaip...

Evlendiğimizdenberi daha hiç gecikmemişti, saat tam beşte gelir. Acaba bugün neden... (Gıdıp gele-rek.) merak etmeye başladım.. (Se-yircilere.) Nasıl?... Neden geciksın? Zaten bürosunda çok iş yokki, her gün dört buçukta çıkar, beşte bura-dadır. Zaten müdür büroya ayda bir uğrar, o da sonunda, daha bu-gün ayın 13 ü.

Gördünüz mü?
Hiç sebep yok, zaten ben de bu-lamıyorum ki.

Kendi kendine

Büyükdereye gideceğimizi bil-mese hadi neyse. Ama biliyor. (Elbisesini seyircilere gösterir.) Hattâ bu yeni robu giyeceğimi de.. Bana yakışıyor, değil mi? Biraz bolca ama... Her halde beklediğimi bilir... Koltukları bol... (Saate bakarak) Aman bu saat de, dur-madan koşuyor.

Acaba durdursam mı? Hayır ne çıkar? (Birden kanepeden manto-sunu alır.) Artık bekliyorum, gi-dip...

Cezanın Çekilişi

Meşhur komedi artisti Beckmann, tanınmış ti-yatro muharrirlerinden Fraenkel'i katiyen sev-mezdi. Bir gün sahnede onun taklidini yaptı ve muharriri yerin dibine batırdı.

Fena halde kızan muharrir, artisti dâva etti. Mahkeme sonunda Beckmann, muharririn evin-de ve dâvetliler huzurunda af dilemeğe mahkûm edildi.

Af dileyeceği gün, Fraenkel'in evi dâvetlilerle dolmuştu. Tâyin edilen saat gelir gelmez, kapı ara-landı ve meşhur 'komedi artistinin başı içeri u-zandı, sordu:

— Efendim, Maier burada mı oturuyor?

Fraenkel âzametle cevap verdi:

— Hayır.. O, yukarıdaki katta oturuyor.

Artist başını dışarı çekerken tebessüm ederek ve yüksek sesle şu kelimeleri söyledi:

— Ah! affınızı dilerim!

Büyük Frederic ve Heykeltıraşı

Maaşını muntazaman almakla beraber ya-pacak hiçbir işi olmadığı için vazifesinden affı-nı isteyen heykeltıraş Tassard'a büyük Frederic dedi ki:

— Behemahal iş lâzımsa benim kabrimi yap-mağa başlayınız.

— Bu iş en aşağı on sene sürer.

— Acelesi yok. Ben size yirmi sene veriyorum!

Kapıya doğru yürür, durup din-ler.

Hah işte geldi!.. Hayır!... Oto-büs. Otobüs mü? (Yüzünü ellerile kapar.) Evet çığnendi, parça par-ça oldu. Şimdi haber getirirler. (Deli gibi kapıya koşar.) Olamaz durun!.. (Kapının yanındaki iskem-leye düşer.) Deli miyim ben, hiç olur mu? Peki başka, belki bir ar-kadaşına rasgeldi, ondan gecikti. O da olmaz, hah şimdi anladım!.. Artık beni eskisi kalar sevmiyor da ondan.. Keşke evvel aklıma gel-seydi, bu kadar üzülmeydim! Ala-cağı olsun, ben ona gösteririm! Eski kadınlar gibi ses çıkarmam mı sanıyor; bakalım, görüşürüz, yahut da ayrılalım! Ben de boşu boşuna üzülyordum. (Ayağını yere vurur.) Aptal kız! (Kapıyı dinler) Hah geldi... Yok canım!...

(Sonu gelecek sayıda)

Adapte eden: Fatma KARAY

ONUDA FIRLATTILAR!

Idrofil pamuklar birdenbire 600 kuruşa fırlamış. Sebebi : Şehrimizde bulunan 4 fabrikanın araların-da tekrar uyuşması.

Bazı kimselerin beğenmedikleri eski Sağlık Bakanı Behçet Uz, o uyuşmalara, fiat artışlarına ve kalite düşüklüklerine karşı mücadeleye girişmiş, halkın menfaatini korumağa muvaffak olmuştur.

Şimdiki Bakanın da kayıtsız kalmıyarak meseleye hemen el koyacağını ve fabrikaları yola getireceği-ni ümit etmekteyiz. Zira idrofil pamuk, umumî iht. yağlardandır, lüks eşya değildir, bütün vatandaşları, bilhassa devlet müesseselerini yakından alâkadar eder; herkesin kesesine dokunur.

Şayet doğru malûmat almak isterse selefi Behçet Uz'a sorsun. O iyisini bilir, dalaverenin içyüzünü halefine anlatır.

— Bak, eteği gibi aşkıma da u-zun seçmiş !

"Ecnebi karikatürü"

Istanbul T A N matbaası